

Samenvatting interview ir. J. (Jan) Timmerman

In de jaren '40 boog Jan Timmerman zich met zijn twee jaar oudere broer, toen beiden nog tieners en op de MULO-school zaten, over de vraag wie van beiden het bouwbedrijf van hun vader zou voortzetten. Dit resulteerde erin, dat werd besloten dat niet hij het bedrijf over zou nemen, maar voor iets anders zou kiezen. Na MULO-B werd dat het Chr. Lyceum in Zwolle (HBS-B) en vervolgens Geodesie aan de TH Delft (nadat hij eerst zijn dienstplicht had vervuld, afgerond met een scriptie over *De Airborne Profile Recorder*).

In Delft heeft hij zich toegelegd op de Fotogrammetrie en ging hij na zijn afstuderen bij Prof. Roelofs werken. Daar heeft hij het zomerpracticum Fotogrammetrie voor de Geodesiestudenten enkele jaren begeleid op het ITC (met o.m. de mechanische blokvereffening van prof. Jerie; zie: *De Hollandse Cirkel* Jaargang 19 nr. 1; maart 2017). Doordat hij zijn werkplek op het ITC had, kwam hij ook dagelijks in contact met de ITC collega's. Daarnaast begeleidde hij ook enkele jaren het Landmeetpracticum voor de studenten Weg- en Waterbouwkunde en Bouwkunde als opvolger van de heer Van der Meulen.

Door de te verwachten invloed van de voortschrijdende introductie van computers en de ontwikkelingen op het gebied van de ruimtevaart op het geodetisch vakgebied schreef Timmerman in september 1963 een notitie voor het faculteitsoverleg. Daarin stelde hij voor een discussie te starten over deze ontwikkelingen op het studieprogramma Geodesie. Deze notitie werd echter zeer negatief ontvangen. Dit was voor Timmerman de reden om te besluiten zijn werkzaamheden bij de faculteit te af te bouwen. Hij koos vervolgens voor een carrière bij het Kadaster.

Hoewel hij zijn uitgesproken voorkeur had geuit voor een functie op fotogrammetrisch gebied, werd hij eerst geplaatst bij de Bijhoudingsdienst van het Kadaster in Zwolle. Hij werd daar vooral belast met het meten van akteposten. Omdat dit hem niet beviel, werd hij op zijn verzoek na enige tijd als Landmeter-deskundige aangesteld bij het bureau Ruilverkaveling, ook in Zwolle. Op die jaren daar kijkt hij met veel plezier terug. Het werd een boeiende en leerzame periode waarin hij landmeter-deskundige was in ongeveer tien ruilverkavelingen. In een tijdbestek van enkele jaren leerde zo hij bovendien alle fasen van de ruilverkaveling kennen.

In de Zwolse periode kwam er ook nog het verzoek om gedurende anderhalve dag per week het docentschap Landmeetkunde aan de HTS in Hengelo (Ov) te verzorgen. Alles tezamen een aantal jaren waarin alle zeilen moesten worden bijgezet.

Wat betreft de overstap naar de Fotogrammetrische Dienst (FD) van het Kadaster: de wens van Timmerman om daar te gaan werken was genoegzaam bekend bij de Hoofddirectie van het Kadaster. Toen er dan ook een vacature ontstond bij de FD en hij contact nam met de toenmalige Hoofddirecteur Ir. Te Nuijl, was er weinig nodig om de overstap te realiseren. Na een wat problematische start heeft hij daar met veel plezier gewerkt. De inmiddels opgedane ervaring met de provinciale kadastrale werkzaamheden kwamen daarbij uitstekend van pas.

In 1972 verhuisde de FD van Den Haag naar Apeldoorn. Ook de tot de FD behorende vestiging in Amsterdam, het bureau Kartografische Reproductie en de Drukkerij gingen mee over naar Apeldoorn.

In de jaren '70 en '80 was Timmerman ook belast met onderzoek in Europese verband, zoals in de OEEPE (Organisation Européenne d'Etudes Photogrammetriques Expérimentales, tegenwoordig EuroSDR). In die tijd werd in OEEPE-verband onder andere de proef Dordrecht uitgevoerd (Geodesia 1977-10)

Op het einde van de jaren '70 en begin van de jaren '80 werd onder zijn leiding de overstap gemaakt van een analoge naar een digitale fotogrammetrische werkwijze. Het was in die jaren, dat er zowel

bij de FD als – vooral ook – bij de Meetkundige Dienst van Rijkswaterstaat en de Topografische Dienst, respectievelijk onder leiding van dr.ir. Cor M.A. van den Hout en prof.ir. L. van Zijlen aan de ontwikkeling op dit gebied werd gewerkt en daarmee werd samengewerkt. Bij de FD was in die jaren met name de jonge geodetisch ingenieur ir. R. Neleman met de ontwikkeling van het systeem DFK (Digitaal Fotogrammetrisch Kaarteren) belast. Het systeem maakte in de jaren daarna onderdeel uit van het kadastrale LKI-systeem.

In 1989 is Timmerman met vervroegd pensioen gegaan. Hij werd vervolgens gevraagd om deel te gaan uitmaken van het Executive Bureau van de OEEPE. Dit heeft hij gedurende een tiental jaren gedaan om samen met de ambtelijk secretaris voorzitter zorg te dragen voor alle lopende zaken en de rapportage daarover in de plenaire vergaderingen. O.m. de introductie van een OEEPE-Newsletter werd door hem opgezet om de onderlinge communicatie van de in de OEEPE deelnemende landen en de fotogrammetrische praktijk wereldwijd te bevorderen.

In diezelfde periode werden door hem colleges gegeven op het ITC in Enschede over praktische aspecten van de fotogrammetrische bedrijfsvoering, zoals bij voorbeeld Quality Management. Op verzoek van het Technical Advisory Team Consulting Services verzorgde hij in 1991 een rapportage over *The development of a national large scale topographic database in Indonesia* voor Badan Koordinasi Survey Dan Permetaan Nasional (BAKOSURTANAL) in Bandung, Indonesië.

Voor de PUM (*Het Netherlands Management Cooperation Programme*) werkte hij in diezelfde jaren '90 en '00 bij: een geodetisch ingenieursbureau in Wrocław, Polen, een onderneming op het gebied van Remote Sensing in Lviv, Oekraïne en een project van de Topografische Dienst van Burkina Faso in Ouagadougou.

In het begin van de jaren '90 schreef Timmerman een collegedictaat Fotogrammetrie voor de opleiding Landmeetkunde aan de HTS te Utrecht. Hiermee loste hij een jaren daarvoor gedane belofte in verband met de ervaringen met stage-studenten van deze opleiding.

In 2000 was hij betrokken bij de organisatie van het ISPRS congres en stelde hij van dit congres het congresverslag Volume-A samen.

„Op de webstek van de Hollandse Cirkel staat een overzicht van alle gehouden interviews en levenslopen, die in het verleden zijn gemaakt.

In dat overzicht wil ik graag ook onderstaande samenvatting weergeven.

Daarin wordt ook verwezen naar een langere samenvatting, zoals hierboven weergegeven, die elders op de webstek staat.”

Na zijn studie Geodesie (afstudeerrichting Fotogrammetrie) is Timmerman op de TH werkzaam geweest bij Prof. Roelofs. In 1965 ging werken bij het Kadaster in Zwolle, eerst bij de Bijhoudingsdienst en daarna bij de Ruilverkavelingsdienst.

In 1969 is hij overgestapt naar de Fotogrammetrische Dienst van het Kadaster. Daar heeft hij de belangrijke stap van de overgang van analoog fotogrammetrisch werken naar digitale werkwijzen bij het Kadaster in gang gezet. Ook heeft hij veel onderzoek voor de OEEPE gedaan en begeleid.

Na zijn pensionering heeft hij deel uitgemaakt van het Executive Bureau van de OEEPE, colleges verzorgd op het ITC, een collegedictaat Fotogrammetrie voor de HTS Utrecht verzorgd en verschillende internationale PUM projecten uitgevoerd in Polen, Oekraïne en Burkina Faso.